اصفهان امروز

روزنامه فرهنگی، اجتماعی با روش خبری - تحلیلی - اطلاع رسانی
بنیانگذار: عبدالمحمد اکبری | تاسیس: ۱۳۸۳
صاحب امتیاز: شرکت رسانه رویداد پارسی
مدیر مسئول و سردبیر: امیر اکبری
شنبه ۱۶ خرداد ۱۴۰۵ / سال بیست و دوم / دوره جدید / شماره ۵۴۱۸ | 06June2026

نشانی: اصفهان، میدان آزادی، خیابان دانشگاه نرسیده به حکیم نظامی، کوچه شهید مصطفی روحانی (شماره ۱۹)، پلاک ۶، ساختمان رویداد پارسی
تلفن: ۳۶۲۹۳۷۵۰-۰۳۱ (ده خط) فاکس: ۳۶۲۹۳۳۹۲ - ۰۳۱
لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز توزیع: رویداد پارسی

امتیاز در رتبه‌بندی روزنامه‌های سراسر کشور
ضریب کیفی: ۸۴/۷ رتبه آگهی: ۱

آیین نامه اخلاق حرفه ای در لینک -«درباره ما»-«سایت اصفهان امروز منتشر شده است.
www.esfahanemrooz.ir

@esfahanemrouz esfahanemrooz esfahanemrooz @esfahanemrooz

عضو تعاونی مطبوعات، انجمن مدیران رسانه

www.ruydadiran.com
www.esfahanemrooz.ir

روایت طعم کویر در جشنواره نان و سبزی

اردستان با برخورداری از بافت تاریخی، اقلیم کویری و میراث خوراکی بومی، این روزها در آستانه رویدادی قرار گرفته که هدف آن معرفی فرهنگ غذایی منطقه وافزایش ماندگاری گردشگران در این شهرستان است. اردستان، سرزمینی که در حاشیه کویر مرکزی ایران قرار گرفته، با وجود اقلیم خشک، گنجینه‌ای از دانش بومی در بهره‌برداری از طبیعت دارد. در این دیار، هنر پیوند میان کوهستان و سفره‌های مردم، قدمتی به درازای تاریخ دارد. وقتی فصل بهار از راه می‌رسد و باران‌های پراکنده، دامنه‌های کوه‌های اطراف اردستان را سبزپوش می‌کند، زنان و مردان این دیار، راهی ارتفاعات می‌شوند تا سبزی‌های کوهی را که ریشه در طعم و داروی طبیعی دارند، گردآوری کنند.

گیاهان کوهی؛ هدیه طبیعت به کویر

گیاهان کوهی اردستان تنها یک ماده غذایی ساده نیستند؛ آن‌ها بخشی از هویت زیستی منطقه محسوب می‌شوند. از «بندوا» (نوعی گیاه معطر) گرفته تا «ریواس» و «آویشن‌های کوهی»، هرکدام در چرخه پخت‌وپز محلی جایگاه خاصی دارند.استفاده از این گیاهان در نان‌های محلی، نه تنها ارزش غذایی آن‌ها را دوچندان می‌کند، بلکه عطر و بویی را به فضای خانه‌ها می‌آورد که یادآور تازگی کوهستان است.

نان‌های محلی؛ بوم نقاشی از طعم‌های بومی

نان در اردستان، همنشین همیشگی سبزی‌های کوهی است. ترکیب آرد گندم بومی با عطر تند و تیز گیاهان کوهی که در دل خمیر جای گرفته‌اند، نه تنها طعمی به یادماندنی خلق می‌کند، بلکه نمادی از هوش اقتصادی و تغذیه‌ای مردم این دیار است. نان در فرهنگ اردستان، نه یک کالا که برکت سفره بوده، تنوع نان‌های محلی که با ترکیبی از آرد سبوس‌دار و چاشنی گیاهان کوهی پخته می‌شوند، نشان‌دهنده خلاقیت مردم در شرایط سخت اقلیمی است. پخت نان در تنورهای گلی، زمانی که با عطر سبزی‌های کوهی تازه مخلوط شده باشد، نه تنها یک فرآیند آشپزی، بلکه یک آیین جمعی است که پیوندهای اجتماعی را محکم‌تر می‌کند. آنچه از پس بررسی فرهنگ غذایی اردستان برمی‌آید، این است که همزیستی با طبیعت، تنها راه بقا در حاشیه کویر نیست، بلکه راهی برای غنی‌تر کردن سبک زندگی است. نان‌های سنتی و گیاهان کوهی، حلقه‌های زنجیره‌ای هستند که انسان اردستانی را به زمین و کوهستان پیوند می‌دهند. تداوم این سنت‌ها، نه تنها پاسداشتِ دانِشه و سلامتی است، بلکه محافظت از بخشی از فرهنگ شفاهی ایران است که در هر تکه نان و هر شاخه سبزی کوهی، داستانی از صبر و عشق به خاک را روایت می‌کند.

سقاخانه صفوی «چاره» اصفهان جان دوباره می گیرد

سقاخانه تاریخی «چاره» در محله دردشت اصفهان که رو به نابودی بود این روزها در حال مرمت است؛ بنایی ارزشمند از دوره صفوی و قاجار که برای بازسازی بخشی از نقاشی‌های از بین‌رفته آن، مشارکت شهروندان و ارائه عکس‌های قدیمی ضروری است.

به گزارش ایرنا، حفاظت از میراث تاریخی، تنها نگهداری از بناهای کهن و کالبدهای برجای‌مانده از گذشته نیست؛ بلکه تلاشی برای حفظ حافظه جمعی، هویت فرهنگی و پیوندهای معنوی یک جامعه با تاریخ خویش است. هر بنای تاریخی، بخشی از روایت زیسته مردمان یک شهر را در خود جای داده و می‌تواند تصویری روشن از باورها، سبک زندگی، هنر، معماری و مناسبات اجتماعی نسل‌های پیشین ارائه دهد. از این رو، صیانت از آثار تاریخی به‌ویژه در شهرهایی با پیشینه‌ای عمیق همچون اصفهان، ضرورتی فرهنگی و اجتماعی است که نقش مهمی در انتقال هویت شهری به نسل‌های آینده دارد. در میان عناصر ارزشمند معماری و فرهنگ شهری ایران، سقاخانه‌ها جایگاهی ویژه دارند. این بناها در نگاه نخست محل عرضه آب به رهگذران بوده‌اند اما در سنت ایرانی و دینی، معنایی فراتر از کارکرد ساده خود یافته‌اند. سقاخانه‌ها با مفهوم نذر، احسان، رفع عطش، یادآوری واقعه کربلا و فرهنگ خدمت به مردم پیوند خورده‌اند و از همین رو، هم در زندگی روزمره شهروندان و هم در آیین‌ها و باورهای مذهبی جایگاهی ماندگار داشته‌اند. بسیاری از این بناها با کاشی‌کاری، آجرکاری، نقاشی‌های مذهبی، کتیبه‌ها و نشانه‌های آیینی تزئین شده‌اند و به‌عنوان نقاطی کوچک اما پرمعنا در بافت تاریخی شهرها، بخشی از هویت بصری و معنوی محله‌ها را شکل داده‌اند. لزوم حفاظت از سقاخانه‌ها از آن جهت اهمیت بیشتری می‌یابد که این بناها علاوه بر ارزش معماری، حامل بخشی از فرهنگ نیکوکاری، دینداری و همبستگی اجتماعی در جامعه ایرانی هستند. سقاخانه‌ها یادگار سنتی‌اند که در آن مردم برای آسایش دیگران، به‌ویژه رهگذران و نیازمندان، فضایی عمومی و وقف‌شده فراهم می‌کردند. بنابراین، تخریب یا فراموشی آن‌ها تنها از میان رفتن یک سازه تاریخی نیست، بلکه به معنای کم‌رنگ شدن بخشی از فرهنگ دینی، آیینی و مردمی ایران است. اصفهان به‌عنوان یکی از مهم‌ترین شهرهای تاریخی ایران، در کنار مساجد، بازارها، مدارس، حمام‌ها، کاروانسراها و خانه‌های تاریخی، سقاخانه‌های متعددی را نیز در دل بافت کهن خود جای داده است؛ بناهایی که هر یک با پیشینه، تزئینات و جایگاه محله‌ای خود، بخشی از تاریخ اجتماعی شهر را روایت می‌کنند. یکی از این آثار ارزشمند، سقاخانه تاریخی «چاره» است که در محله دردشت و در میانه بازار تاریخی این محدوده قرار دارد. محله دردشت از محله‌های قدیمی و ریشه‌دار اصفهان است که پیشینه آن به سده‌های دور و حتی دوران پیش از اسلام نسبت داده می‌شود. این محله به‌دلیل قرارگیری در بافت تاریخی شهر، همواره از جایگاه ویژه‌ای در ساختار شهری اصفهان برخوردار بوده و آثار شاخصی همچون مسجد آقانور، دومنار دردشت و حمام تاریخی دردشت را در خود جای داده است. سقاخانه تاریخی چاره نیز در مجاورت مسجد تاریخی چاره و در نزدیکی این مجموعه ارزشمند از آثار تاریخی قرار گرفته و از همین رو، بخشی از هویت کالبدی و فرهنگی محله دردشت به شمار می‌آید.

سقاخانه «چاره»؛ احیای بنایی تاریخی در قلب دردشت

مدیرعامل سازمان نوسازی و بهسازی شهر اصفهان، با اشاره به اهمیت پاسداری از هویت تاریخی و کالبدی شهر اظهار داشت: عملیات تخصصی نجات، احیا و مرمت سقاخانه تاریخی «چاره» در میانه بازار دردشت در دستور کار قرار گرفته است؛ بنایی ارزشمند که پیشینه آن به دوره‌های صفوی و قاجار بازمی‌گردد و بخشی از هویت تاریخی این محدوده به شمار می‌آید. محمدعلی ایزدخواستی با بیان اینکه سقاخانه چاره در یکی از نقاط مهم بافت تاریخی اصفهان و در مجاورت مسجد تاریخی چاره قرار دارد، افزود: این بنا در دل محله دردشت واقع شده؛ محله‌ای که از کهن‌ترین محدوده‌های شهری اصفهان محسوب می‌شود و مجموعه‌ای از آثار ارزشمند تاریخی را در خود جای داده است.

به گفته وی، موقعیت این سقاخانه در میانه بازار دردشت و نزدیکی آن به مسجد تاریخی چاره، اهمیت کالبدی، اجتماعی و مذهبی آن را دوچندان کرده و ضرورت مرمت و احیای آن را بیش از پیش آشکار ساخته است. ایزدخواستی با تشریح وضعیت بنا پیش از آغاز عملیات مرمت تصریح کرد: سقاخانه تاریخی چاره طی دهه‌های گذشته در اثر فرسایش، رطوبت، گذر زمان و بی‌توجهی‌های ناخواسته، با آسیب‌های جدی سازه‌ای و تزئینی روبه‌رو شده بود. بخشی از سقف اتاقک بنا فروریخته و پایداری کلی سازه با خطر مواجه شده بود. از سوی دیگر، نقاشی‌های نفیس دیواری این سقاخانه که از مهم‌ترین عناصر هنری و هویتی آن محسوب می‌شوند، به دلیل آسیب‌های گسترده، در آستانه نابودی کامل قرار داشتند.

احیا ۴۰ درصد از نقاشی‌های سقاخانه نیازمند مستندات تصویری ست

مدیرعامل سازمان نوسازی و بهسازی شهر اصفهان ادامه داد: با توجه به شرایط بحرانی بنا و خطر از میان رفتن بخشی از میراث تاریخی محله دردشت، عملیات احیای سقاخانه چاره از زمستان سال ۱۴۰۴ آغاز شد. هدف اصلی این اقدام، نجات بنا از وضعیت ناپایدار، جلوگیری از پیشروی آسیب‌ها و فراهم کردن زمینه برای بازگرداندن هویت اصیل آن بود. خوشبختانه با پیگیری‌های انجام‌شده و اجرای مراحل تخصصی مرمت، این طرح تاکنون به حدود ۷۰ درصد پیشرفت فیزیکی رسیده است. او درباره اقدامات فنی انجام‌شده در جریان مرمت این اثر تاریخی گفت: مرمت سقاخانه چاره مجموعه‌ای از مداخلات تخصصی را شامل می‌شود که با هدف حفظ اصالت بنا و تثبیت اجزای ارزشمند آن انجام گرفته است. در این روند، سبک‌سازی و پایدارسازی سقف، پی‌بندی و تقویت دیوارها، استحکام‌بخشی به لایه‌های نقاشی، موزون‌سازی رنگ‌ها، پاکسازی کاشی‌های آسیب‌دیده و مرمت درهای تاریخی بنا در دستور کار قرار گرفته است. ایزدخواستی افزود: در کنار این اقدامات، احیای چاه و حوض آب سقاخانه نیز به‌صورت همزمان در حال انجام است؛ زیرا چاه و حوض، تنها عناصر کالبدی این بنا نیستند، بلکه با مفهوم و کارکرد اصلی سقاخانه ارتباط مستقیم دارند. مدیرعامل سازمان نوسازی و بهسازی شهر اصفهان نقاشی‌های دیواری سقاخانه چاره را از مهم‌ترین بخش‌های این اثر دانست و اظهار داشت : بررسی‌های کارشناسی نشان می‌دهد نقاشی‌های این بنا دست‌کم در سه مرحله و در دوره‌های قاجار و پهلوی اجرا شده‌اند. این لایه‌های تصویری، علاوه بر ارزش هنری، از منظر تاریخی نیز اهمیت دارند زیرا نشان‌دهنده تداوم حضور باورها، آیین‌ها و روایت‌های مذهبی در فضای عمومی محله هستند. او با اشاره به مضامین این نقاشی‌ها افزود: بخش عمده‌ای از دیوارنگاره‌های سقاخانه چاره به روایت‌های مذهبی اختصاص دارد و در میان آن‌ها، مضامینی مرتبط با واقعه عاشورا و تمثال‌های منسوب به ضامن آهو جایگاه ویژه‌ای دارد. این تصاویر در گذشته برای مردم محله، تنها آرایه‌های تزئینی نبودند، بلکه بخشی از فضای معنوی سقاخانه را شکل می‌دادند و پیوند عمیقی با باورهای دینی و خاطره جمعی اهالی داشتند. ایزدخواستی تأکید کرد: نقاشی‌های باقی‌مانده در این بنا را می‌توان اسناد هنری و فرهنگی ارزشمندی دانست که بخشی از حافظه بصری و مذهبی مردم اصفهان را در خود حفظ کرده‌اند. او افزود: این آثار روایتگر شیوه نگاه مردم به مفاهیم آیینی، ارادت‌های مذهبی و حضور هنر در فضاهای عمومی شهر هستند؛ از همین رو، مرمت آن‌ها باید با نهایت دقت، حساسیت و بر اساس مستندات معتبر انجام شود. ایزدخواستی با بیان اینکه حدود ۶۰ درصد از نقاشی‌های دیواری سقاخانه چاره باقی مانده و اکنون در حال مرمت است، خاطرنشان کرد: بخش قابل توجهی از این آثار، خوشبختانه هنوز قابل شناسایی و تثبیت است و کارشناسان مرمت در حال استحکام‌بخشی و احیای لایه‌های موجود هستند. او افزود: با این حال، حدود ۴۰ درصد از نقاشی‌ها در طول زمان دچار تخریب، فرسایش یا از بین‌رفتگی شده‌اند و برای بازسازی دقیق و علمی این بخش‌ها، به اسناد تصویری نیاز داریم. مدیرعامل سازمان نوسازی و بهسازی شهر اصفهان با تأکید بر ضرورت بهره‌گیری از عکس‌ها و مستندات قدیمی برای تکمیل فرایند مرمت گفت: در مرمت آثار تاریخی، به‌ویژه نقاشی‌های دیواری، هرگونه بازسازی باید بر پایه شواهد معتبر انجام شود تا اصالت اثر مخدوش نشود به همین دلیل، عکس‌های قدیمی از فضای داخلی سقاخانه می‌تواند نقش بسیار مهمی در تشخیص ترکیب‌بندی، رنگ‌ها، موضوعات و جزئیات ازدست‌رفته نقاشی‌ها داشته باشد. او در ادامه از شهروندان برای مشارکت در این فرایند دعوت کرد و گفت: از همه شهروندان، اهالی قدیمی محله دردشت و علاقه‌مندان به تاریخ و میراث اصفهان درخواست می‌کنیم اگر عکس‌های قدیمی و اسناد تصویری از فضای داخلی سقاخانه چاره در اختیار دارند آن را در اختیار سازمان نوسازی و بهسازی شهر اصفهان قرار دهند. ایزدخواستی افزود: ممکن است از گذشته، تصاویری وجود داشته باشد که بخشی از فضای داخلی سقاخانه یا نقاشی‌های آن را نشان دهد. همین تصاویر، حتی اگر در نگاه نخست ساده یا کم‌اهمیت به نظر برسند، می‌توانند برای تیم مرمت بسیار ارزشمند باشند و به بازسازی دقیق‌تر بخش‌های از میان‌رفته کمک کنند. او با تأکید بر اینکه حفاظت از میراث تاریخی بدون همراهی مردم کامل نخواهد شد، تصریح کرد: مشارکت شهروندان در چنین پروژه‌هایی، تنها یک همکاری مقطعی نیست، بلکه نشانه‌ای از پیوند دوباره مردم با هویت تاریخی محله و شهر خود است. وقتی شهروندان در احیای یک بنای تاریخی نقش ایفا می‌کنند، آن اثر دوباره به بخشی زنده از زندگی اجتماعی محله تبدیل می‌شود. مدیرعامل سازمان نوسازی و بهسازی شهر اصفهان خاطرنشان کرد: ارائه عکس‌ها و مستندات قدیمی از سوی مردم، علاوه بر اینکه روند مرمت نقاشی‌ها را با دقت و صحت تاریخی بیشتری همراه می‌کند، زمینه‌ساز مشارکت مستقیم شهروندان در پاسداشت میراث محله دردشت خواهد بود. این همراهی می‌تواند نشان دهد که حفاظت از هویت تاریخی شهر، تنها وظیفه نهادهای تخصصی نیست، بلکه مسئولیتی مشترک میان مدیریت شهری، کارشناسان میراث و مردم است. لازم به ذکر است، شهروندانی که تصاویری قدیمی و مستند از فضای داخلی سقاخانه چاره در اختیار دارند می‌توانند به سازمان نوسازی و بهسازی شهر اصفهان واقع در خیابان ابن سینا، کوچه کدخدا (۱۸) مراجعه یا با شماره تلفن ۰۳۱۳۴۴۸۷۷۹۲ تماس برقرار کنند.

ضرورت تولید محصولات هنری و سینمایی در زمینه جوانی جمعیت

مشاور و دستیار عالی استاندار اصفهان تولید محصولات هنری و سینمایی و مستندهای مخاطب پسند در زمینه جوانی جمعیت، فرهنگ‌عامه و سبک زندگی را ضروری دانست. مهران فاطمی در نشست ستاد حمایت از خانواده و جوانی جمعیت استان اصفهان اظهار داشت: پایش ها نشان می دهد فضای رسانه ملی در سطح کشور و به ویژه در اصفهان برای موضوع جوانی جمعیت و پیوست های فرهنگی مرتبط با آن چندان قوی عمل نکرده است،در حالی که در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ مستندهای اثرگذاری در این زمینه تولید شده است. مشاور استاندار اصفهان گفت: در این زمینه لازم است تولید دستکم سالانه یک مستند، یک فیلم سینمایی یا یک سریال ۱۲ تا ۱۵ قسمتی با موضوع «جمعیت و ازدواج» با تاکید بر لهجه و سبک زندگی اصیل اصفهانی هدف گذاری شود. او با اشاره به بودجه‌های کلانِ یارانه‌ای در حوزه مطبوعات استان پیشنهاد کرد: اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی باید پرداخت این آگهی‌ها و حمایت‌ها را مشروط به تولید محتوا، یادداشت و مقالات تخصصی در حوزه فرهنگ‌سازی جمعیت و باز کردن گره‌های ذهنی جامعه کند تا این رسانه‌ها ملزم به جریان‌سازی در این بخش شوند. فاطمی افزود: صنایع اصفهان با پیاده سازی بسته های حمایتی ویژه حامی کارگران و پرسنل خود در زمینه ازدواج و فرزندآوری شوند. او هوشمندسازی و محله‌محوری در برنامه‌های جوانی جمعیت را ضروری دانست و افزود: برنامه جامع جوانی جمعیت در استان باید بر محوریت «طرح فتحان»، بلوک‌بندی محله‌محور، با مدیریت فرمانداران و دبیری دانشگاه علوم پزشکی اجرا شود تا آمار موالید بر اساس کد ملی و به صورت نقطه‌زنی قابل ارزیابی باشد. فاطمی افزود: با این روش و بر اساس ثبت کد ملی متولدان جدید مشخص می‌شود که کدام محله پیشرفت داشته و برنامه کدام مجموعه موفق یا ناموفق بوده است؛ بنابراین هرگونه طرح تشویقی، حمایتی و عملیات گروههای مردمی یا دستگاههای اجرایی باید صرفاً در قالب «طرح فتحان» و با ارزیابی شخص فرماندار صورت گیرد تا از هدررفت منابع و انتظارات غیرمتعارف جلوگیری شود.

اویی؛ شهری بدون آفتاب در دل کویر

در روزهایی که آفتاب تابستان بی‌امان بر پهنه کویر مرکزی ایران می‌تابد، در عمق چندمتری زمین و در دل خاک‌های تاریخی شهرستان آران و بیدگل، شهری آرام و رازآلود خفته است. شهر زیرزمینی «اویی» نوش‌آباد، یکی از شگفت‌انگیزترین دستاوردهای معماری ایرانی است که می‌تواند مقصد مناسبی برای گردشگران اصفهان باشد.

به گزارش ایمنا، در روزهایی که آفتاب تابستان بی‌امان بر پهنه کویر مرکزی ایران می‌تابد، در عمق چندمتری زمین و در دل خاک‌های تاریخی شهرستان آران و بیدگل، شهری آرام و رازآلود خفته است. شهر زیرزمینی اویی نوش‌آباد، یکی از شگفت‌انگیزترین دستاوردهای معماری و مهندسی ایرانی، امروز از مهم‌ترین مقاصد گردشگری اصفهان است. شهر زیرزمینی اویی از جمله همین شگفتی‌ها است؛ مجموعه‌ای در شهر نوش‌آباد، از توابع شهرستان آران و بیدگل که در نزدیکی کاشان قرار گرفته و از مهم‌ترین آثار تاریخی و گردشگری استان اصفهان به شمار می‌رود. داستان کشف این مجموعه تاریخی نیز به اندازه خود آن جذاب است. در سال ۱۳۸۳، هنگام حفر چاه در یکی از خانه‌های قدیمی نوش‌آباد، مسیرهایی ناشناخته در زیر زمین نمایان شد؛ راهروها و فضاهایی که بعدها مشخص شد بخشی از یک شبکه گسترده زیرزمینی هستند. بررسی‌های باستان‌شناسی نشان داد این مجموعه طی قرن‌ها مورد استفاده ساکنان منطقه قرار داشته و به‌عنوان پناهگاهی امن در زمان حمله دشمنان و ناامنی‌ها به کار می‌رفته است. درباره وجه‌تسمیه «اویی» روایت‌های مختلفی وجود دارد. مشهورترین روایت می‌گوید این نام از واژه «اویی» در گویش محلی منطقه گرفته شده است؛ واژه‌ای که معنایی نزدیک به «آهای» دارد و گفته می‌شود ساکنان این دالان‌های زیرزمینی برای یافتن یکدیگر در فضای تاریک و پیچ‌درپیچ مجموعه از آن استفاده می‌کردند. برخی روایت‌ها نیز این واژه را نوعی رمز ورود یا آوایی برای شناسایی افراد در مسیرهای زیرزمینی می‌دانند. آنچه اویی را از بسیاری از بناهای تاریخی ایران متمایز می‌کند، گستردگی و پیچیدگی ساختار آن است. این شهر زیرزمینی در چند طبقه و در عمق‌های مختلف زمین شکل گرفته و شامل راهروها، اتاق‌ها، کانال‌های ارتباطی، محل‌های استقرار و فضاهای متعدد دیگری است که با دقت و مهارتی قابل توجه در دل خاک ایجاد شده‌اند. کارشناسان معتقدند بخش‌هایی از این مجموعه به دوران پیش از اسلام و دوره ساسانی نسبت داده می‌شود و در دوره‌های بعد نیز مورد استفاده و توسعه قرار گرفته است. هرچند پژوهش‌ها درباره تاریخ دقیق شکل‌گیری آن همچنان ادامه دارد، اما آنچه مسلم است، اویی یکی از مهم‌ترین نمونه‌های معماری دست‌کند در ایران محسوب می‌شود. گردشگرانی که وارد این مجموعه می‌شوند، در نخستین لحظات با فضایی متفاوت روبه‌رو خواهند شد. پله‌هایی باریک آن‌ها را به اعماق زمین هدایت می‌کند؛ جایی که سکوتی رازآلود بر فضا حاکم است و دیوارهای خاکی، داستان قرن‌ها زندگی و مقاومت را روایت می‌کنند. راهروهای پیچ‌درپیچ، اتاق‌های کوچک و مسیرهای ارتباطی متعدد، نشان می‌دهد سازندگان این مجموعه تنها به ایجاد یک پناهگاه ساده نیندیشیده‌اند، بلکه شبکه‌ای هوشمندانه برای حفظ جان ساکنان طراحی کرده‌اند. یکی از ویژگی‌های قابل توجه شهر زیرزمینی اویی، سیستم تهویه طبیعی آن است. با وجود قرار گرفتن در زیر زمین، جریان هوا در بخش‌های مختلف مجموعه برقرار بوده و شرایطی فراهم می‌کرده که افراد بتوانند برای مدت طولانی در این فضاها زندگی کنند، همچنین طراحی مسیرها به گونه‌ای بوده که مهاجمان به راحتی قادر به شناسایی و نفوذ در آن نباشند. اویی نمادی از هوش، خلاقیت و توانایی مردمانی است که در شرایط دشوار، راهی برای بقا و حفاظت از خود یافته‌اند. در روزگاری که امنیت شهرها همواره در معرض تهدید بود، مردم نوش‌آباد با بهره‌گیری از دانش بومی و شناخت دقیق از محیط، شهری در زیر زمین بنا کردند؛ شهری که قرن‌ها راز خود را حفظ کرد و تنها در دهه‌های اخیر دوباره در برابر دیدگان انسان امروز آشکار شد. از منظر گردشگری نیز این مجموعه جایگاهی ویژه دارد. بسیاری از بازدیدکنندگان، به‌ویژه در فصل تابستان، اویی را مقصدی متفاوت برای سفر انتخاب می‌کنند. دمای فضای زیرزمینی در مقایسه با گرمای شدید مناطق کویری، معتدل‌تر است و همین موضوع بازدید از این اثر تاریخی را در روزهای گرم سال دلپذیرتر می‌کند. امروزه شهر زیرزمینی اویی در کنار دیگر جاذبه‌های تاریخی منطقه کاشان و آران و بیدگل، نقشی مهم در توسعه گردشگری استان اصفهان ایفا می‌کند. این مجموعه نه‌تنها علاقه‌مندان به تاریخ و باستان‌شناسی را به سوی خود جذب می‌کند، بلکه برای هر گردشگری که به‌دنبال تجربه‌ای متفاوت و فراموش‌نشدنی است، مقصدی جذاب به شمار می‌رود. در جهانی که بسیاری از شگفتی‌های معماری بر فراز زمین قد کشیده‌اند، اویی یادآور این حقیقت است که گاهی بزرگ‌ترین رازهای تاریخ در اعماق خاک نهفته‌اند. شهری خاموش اما زنده، تاریک اما سرشار از روایت که هنوز پس از قرن‌ها، گردشگران را به سفری در دل تاریخ دعوت می‌کند؛ سفری به اعماق زمین، جایی که انسان ایرانی با هوش و تدبیر خود، پناهگاهی برای بقا و زندگی آفرید و اثری ماندگار از خلاقیت خویش بر جای گذاشت.

اصفهان آغازگر صدور پروانه مرمت بناهای تاریخی شد

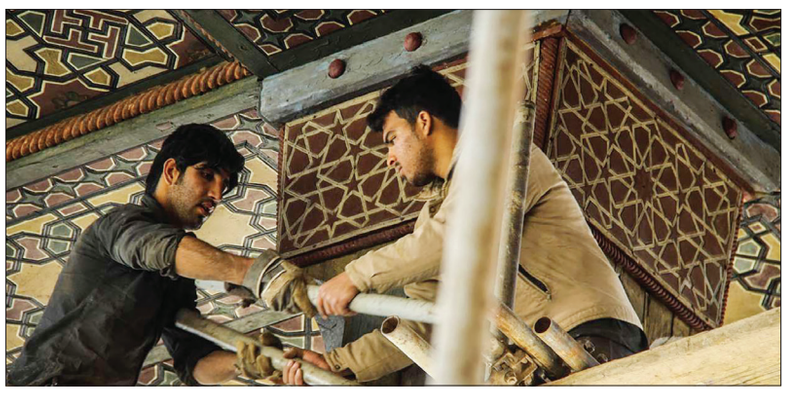

اصفهان با تشکیل «کمیته عالی مرمت» میان اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان و معاونت شهرسازی شهرداری، آغازگر صدور پروانه مرمت بناها و خانه‌های تاریخی شد.

معاون اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان این اقدام را گامی مهم در جهت حفظ اصالت و هویت بناهای تاریخی اصفهان دانست و گفت: پیش از این، پروانه مرمتی به شکلی که امروز شاهد آن هستیم وجود نداشت، بلکه طرح‌های مرمت پس از بررسی در میراث فرهنگی تصویب می‌شد اما با تشکیل کمیته عالی مرمت، فرآیند صدور پروانه مرمت به صورت مشترک و مطابق با ضوابط میراث‌فرهنگی انجام خواهد شد. سید روح‌الله سیدالعسگری تصریح کرد: برای اولین بار است که پروانه مرمت برای خانه‌های تاریخی صادر می‌شود و این پروانه‌ها مطابق با ضوابط میراث فرهنگی خواهد بود. این سازوکار جدید، از صفر تا صد فرآیند مرمت را شامل می‌شود و به حفظ اصالت و هویت اصلی بناهای تاریخی کمک شایانی خواهد کرد.

او گفت: تفاهم نامه تشکیل کمیته عالی مرمت بناهای تاریخی در سفر اخیر وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی بین شهرداری و نهاد متولی بناهای تاریخی امضا شد و بر این اساس با شناسایی خانه‌های تاریخی، ثبتی و واجد ارزش تاریخی، استان اصفهان جزو اولین استان‌هایی است که اقدام به صدور پروانه مرمت با مشارکت شهرداری و میراث فرهنگی می‌کند. او اظهار داشت: پیش از این، شهرداری صرفاً یک استعلام از میراث فرهنگی انجام می‌داد اما با تشکیل کمیته عالی مرمت و صدور پروانه مشترک، شهرداری نیز در فرآیند نظارت مشارکت فعال خواهد داشت و مسوولیت نظارت تنها بر عهده میراث نخواهد بود. معاون میراث فرهنگی اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اصفهان تأکید کرد: این هماهنگی بین ۲ نهاد، به رعایت بهتر ضوابط و حفظ بافت اصفهان کمک خواهد کرد.